

Der er et andet Punkt, som det ogsaa har forbaudet mig, at den høitærede Krigsminister ikke har taget med, og det har ogsaa undret mig, at det ikke er blevet fremdraget af ærede Medlemmer, og i Særdeleshed vil jeg sige det til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds. Jeg blev i høi Grad forundret over, at dette ærede Medlem tog Ordet i denne Sag og aldeles ikke kom ind paa dette Spørgsmaal. Det er Skyttesagen. Det forekommer mig, at det vilde baade ilde for vort Fædreland og dets Ungdoms Uddannelse, dersom vi ved en Revision af Hærløven ikke i mindste Maade kom ind paa Skyttesagen. Det forekommer mig, at det netop er det rette Sted til at komme ind paa, om vi dog ikke kunde faae lidt Forandring paa dette Omraade. Jeg kan nok forstaa, at den høitærede Krigsminister ikke har stor Nærighed til det, der her laves sammen saadan udenfor Garnisonerne, — det var jo ogsaa for Næsten en Skam at stille dette op i Modsetning til Garnisonstjenesten, — men ellers vil jeg sige, at det forbauder mig, at, da han er kommen til at skrive og fortælle os om sin Landstorm, at han saa ikke kom til at tænke paa det Mandskab, der er i Skytteforeningerne. Det er jo utvivlsomt, at, dersom vi med Rette skulle vente med den korte Uddannelse, vi nu have, at faae denne endnu kortere, at faae Garnisonslivet indskrænket endnu mere saaledes, at Mandskabet ikke skal blive, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sag) saa smagfuldt bemærkede forleden, kun Kanonjøde, saa forekommer det mig, at vi af al Magt skulle lægge Vind paa, at det yngre Mandskab uddanner sig saa meget som muligt, inden det kommer under Fanerne. — Det har viist sig rundt omkring i Landet, at baade vore Militære og private Folk have kunnet ofre baade Penge og Tid paa denne Sag, og det har, Gudskelov, ogsaa viist sig, at der er en hel Del Ungdom, som har Lykt til, istedet for at løbe paa Gaden og spille Regler eller ligge og strække deres Lemmer paa en Bænk eller tage sig andet Snavseri for, da at strække deres Lemmer paa anden Maade og uddanne sig til Fordel for Fædrelandets Forsvar. Men er Stillingen saaledes, skalde Rigsdagen, naar den skal til at vedtage Hærløvsforslaget, have Diet opladt for dette og hjælpe til at faae noget Mere ud af den Slags Uvælsker, som Ungdommen frivilligt paatager sig, før den bliver Soldat. Det forekommer mig ogsaa at dette vilde kunne opnaas efter den Billie, der har viist sig hos Ungdommen mange Steder under de — kan jeg sige — elendige Forhold, der hidtil have været paa dette Omraade; thi hvad har Følgen været til Dato for dem, der have offret sig for at uddanne sig saaledes? Det har som oftest været den, at, naar de ere blevne Soldater, have de, fordi de have været bedre uddannede, kun faaet Lov til at springe op til Underforporal, og det forekommer mig ikke

at være saa behageligt, baade at faae mere at bestille og ikke at faae Lov til at følge hjem med det øvrige Mandskab, blot fordi de have viist sig dygtigere og bedre uddannede. Men dersom vi fra Regjeringens og Rigsdagens Side vilde gaa til at sige: Naar I sørge for at faae Eder en virkelig Uddannelse, før I møde under Fanerne, og virkelig have denne Uddannelse, skulle I ogsaa have Lov til at slippe tidligere end de, der ingen have; det vil dog virkelig ikke kunne skade Hæren. Møder der 10 Mand, af hvilke de 5 ere uddannede før de komme ind, i de forberedende Uvælsker, der foretages ved Udbelingerne i den første Maaned, saa at de ikke behøve at deltage i dem, men kunne begynde ved det, der ligger bagved denne Maaned igjen, saa forekommer det mig, at de have en moralsk Ret til at forlange at blive fri en Maaned før de Andre. Dersom vi ville gaa den Vej, at vi virkelig vise, at der bliver taget Hensyn til den forberedende Uddannelse, er jeg vis paa, at endnu mange, mange flere af det unge Mandskab ville tage fat, og de ville derved kunne skaaes for, i den Tid de saaledes uddanne sig til Vaabenbrug, at tage sig Noget for, der er meget ringere, og der skader dem moralsk og timeligt mere, end vi maatte tænke. Jeg for mit Vedkommende vil altsaa henstille til Hinget, Krigsministeren og det eventuelle Udvalg at have Diet opladt for vore Skytteforeninger, ellers kan jeg ikke forstaa, hvad Mening der skal være i paa Finantsloven hvert Aar at give en hel Del Penge til dem. Jeg har selv været Vidne til, at Ungdommen ved Universitetet her i Kjøbenhavn med stor Døffrelse driver Exercits og øver sig i Vaabenbrug saa godt den kan, men jeg kan ikke forstaa, hvad Mening der skal være i Bevillingen paa Finantsloven og i at hjælpe dem til Uddannelse, naar der intetsomhelst Hensyn skal tages dertil. Det er her, jeg retter min Bekvæmelse mod det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds; saavidt jeg veed, er han i Overbestyrelsen for Danmarks Skytteforeninger; det forekommer mig, at han, naar han fik Ordet her, maatte være Skytteforeningernes selvbevorne Talsmand; men da det nu ikke har behaget det ærede Medlem, maa vi Andre se, om vi ikke kunne snaffe lidt godt for dem (Udbrydelse af N. B. Jensen). Ja, det ærede Medlem fra Randers skal jeg nok komme til om et Dieblit. Naar vi nu staa her og skulle se saa godt som muligt, som Vægfolk, at give Raad i disse Sager, saa kunne de Herrer vel nok forstaa, at vi, forsaavidt vi virkelig tage denne Sag alvorlig, forsaavidt vi efter bedste Evne ville være med til at berede et Bærn, som er istand til i Hærens Stund at yde den bedste mulige Hjælp for vort Fædreland, men ogsaa ville tage Hensyn til den finansielle Side af Sagen, at det ikke skal blive os for kostbart, undertiden maa være meget betænkkelige, naar de Sagkyndige, f. Ex. de ærede